

mindre end 260 Dage efter Bedæfningstiden maa ansees for at være kommen for tidlig, medens omvendt den, der kommer senere end 300 Dage efter, kommer for seent; dog er i sidste Tilfælde ikke Kalvens Hælbred udsat for Fare, som derimod er Tilfældet naar den kommer for tidligt til Verden.

314 Køer kævede for den 284de Dag og 310 efter den 285de Dag, saaledes at 284—285 Dage maa ansees som det normale. Man vil have bemærket, at Hædyret har Indflydelse paa Tiden for Drægtigheden.

Medgaaer mere end 286 Dage er der større Rimelighed for at der sødes en Tyrefalv end en Dviefalv. Af Køer, der kævede efter mindre end 286 Dages Forløb, erholdtes 233 Dviefalve og 234 Tyrefalve, medens de Køer, der kævede efter mere end 286 Dages Forløb, gav 152 Tyrefalve og 90 Dviefalve.

Det vilde være ønskeligt, om de af vore Landmænd, der have større Meierier og føre noiagtig Bog derover, vilde samle og offentliggjøre deres Erfaringer, hvorved interessante Sammenligninger kunde anstilles.

(Farmers Magazine.)

L o v g i v n i n g .

Under 31te Marts 1852 er gjennem Indenrigsministeriet udkommet følgende Lov om Foranstaltninger til Hæusdyr- og især Hæsteavlens Fremme:

Vi Frederik den Syvende, af Guds Naade Konge til Danmark, o. s. v., Gjøre vitterligt: Rigsdagen har vedtaget og Vi ved vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Til Huusdyravlens Fremme virker Staten ved Uddeling af Præmier, ved et Landstutteri og et Stamstutteri.

§ 2.

Til Uddeling af Præmier for de bedste Tillægsdyr af Heste, Dvæg, Faar og Sviin bestemmes aarlig en Sum af indtil 7,600 Rbd.

§ 3.

Denne Sum fordeles af Indenrigsministeriet imellem de Amter, som selv igjennem landoekonomiske Foreninger virke til Huusdyravlens Fremme, saaledes at ethvert Amt tilstaaes ligesaa stor en Sum, som dets Beboere selv bidrage til Præmier; dog kan intet Amt tilstaaes mere end 400 Rbd. aarlig.

I de Amter, hvor der findes flere landoekonomiske Foreninger, fordeles Statens Bidrag mellem disse i Forhold til, hvor stor en Sum hver særskilt Forening i vedkommende Amt selv bidrager til Præmier.

§ 4.

Præmieuddelingen skeer ved aarlige Dyrskuer af Besigtigelsescommissioner, som vælges af de landoekonomiske Foreninger. De nærmere Regler for Dyrskuerne og Præmieuddelingerne bestemmes af de nævnte Foreninger efter de locale Forhold. Dog bliver det at iagttage, at der ved ethvert Dyrskue føres en Protocol,

hvori alle de Dyr, for hvilke Præmier gives, eller som dog findes vel stiftede til Avl, indtegnes med en kort Beskrivelse af deres Herkomst og Egenstaber. Besigtigelsescommissionen har tillige at gjøre de Tilstedeværende opmærksomme paa de fremstillede Dyr's Fortrin og Mangler.

§ 5.

Til de Præmier, som udredes af Statens Bidrag, kunne alle Amtets Beboere concurrere, men det maa saavidt uuligt paasees, at Præmier iffun gives for saadanne Dyr, som virkelig blive benyttede til Tillæg i Landet.

§ 6.

Ved de aarlige Dyrskuer skulle ogsaa de i Amtet udsatte Landstodhingste præsenteres for Besigtigelsescommissionen, og en Bedømmelse af dem indføres i den i § 4 nævnte Protokol.

§ 7.

De Dyr, som findes værdige til Præmie, eller som dog findes vel tjenlige til Tillægdyr, kunne efter Bedkommendes Ønske til Beviis herfor indbrændes med et Mærke. De Hopper, som paa denne Maade indbrændes, bedækkes uden Betaling saavel af Landstodhingstene som af Hingstene paa Stamstutteriet, men deres Eiere ere da pligtige ved de aarlige Dyrskuer at præsenterer saavel Hopperne som deres Føl, hvorom Tilførsel skeer i Protocollen med Bedømmelse af Føllene.

§ 8.

Om Tiden og Stedet, hvorpaa Dyrskuerne skulle holdes, have Landbosforeningerne forud at træffe Over-

eenskomst med Landstutmesteren, for at han, der, saavidt muligt, har at overvære de forskjellige Dyrskuer, kan begive sig fra det ene til det andet af disse, dog uden at have Stemme ved Præmieuddelingen.

§ 9.

En Beretning om Dyrskuet meddeles Landstutmesteren inden Forløbet af en Maaned efter dets Afholdelse tilligemed en Udskrift af den førte Protokol, og har han derefter at meddele Indenrigsministeriet Underretning om det Beløb, som er uddeelt i Præmier. Landstutmesteren foranstalter udbetalt ved selve Dyrskuet det Bidrag, som Statskassen har at yde de landoekonomiske Foreninger til Præmier.

§ 10.

De landoekonomiske Foreninger bemyndiges til at anvende en Deel af Statskassens Bidrag til Præmier for Biavl. Reglerne for disse Præmiers Uddeling bestemmes af Foreningerne selv.

§ 11.

Slotsbygningerne i Rolding med tilhørende Grund overlades, saalænge Regjeringen anseer det for nødvendigt (§ 13), Landstutteriet til Benyttelse. Dettets Styrke bestemmes til 40 Hingste.

§ 12.

Landstodhingstene skulle i 6 Aar hovedsageligen være af coach-horse-Racen og rekrutteres saavidt muligt, deels ved Indkjøb i Landet, deels fra Stamstutteriet.

§ 13.

Fordelingen af Landstodhingstene til Landets forskjellige Egne skeer aarlig ved Landstutmesteren, og

skulle de af de landoekonomiske Foreninger i saa Henseende yttrede Dnsffer saavidt muligt opfyldes. Hingstene skulle, saafremt see kan, udstationeres uden Dp-pasfere for hele Aaret hos paalidelige Mænd.

§ 14.

De Hingste, som ikke paa denne Maade kunne anbringes, foranstalter Landstutmesteren opstaldede i Kolding, forsaavidt de skulle udsættes i Jylland eller paa Fyen, og ved Stamstutteriet i Frederiksborg, forsaavidt de skulle udstationeres paa Sjælland, Volland og Falster eller Moen.

§ 15.

Landstutmesteren træffer de fornødne Overenskomster med Vedkommende om Hingstenes Opstaldning og bestemmer Bedækningsvilkåarene; han drager Dmsorg for, at der for enhver Hingst i Bedækningstiden føres en nøiagtig Protokol, som maa indeholde en Beskrivelse af de Hopper, som af den bedækkes, og Angivelse af deres Eiere. Er en Hoppe bleven bedæftet, meddeles der strax, efter Forlangende af dens Eier, uden Betaling et Beviis, som er ordlydende med den for Hingsten forte Bedækningsliste, og udstedes dette Beviis, hvor der er en Landstutteribetjent hos Hingsten, af denne, og Rigtigheden heraf attesteres af vedkommende Fodervært; men hvor ingen Betjent er, udstedes Beviiset af Foderværten, og i Depotet af Underbestyreren.

§ 16.

Landstutmesteren inspicerer jevnlig Hingstene i Kolding, og idetmindste een Gang aarlig Hingstene paa Stationerne. Han har at drage Dmsorg for, at de i

Amterne opstalbede Landstodhingste fremstilles ved de aarlige Dyrstuer, hvorimod Landbosforeningerne have at sørge for, at de af Landstodhingstene uden Betaling bedækkede Hopper med deres Føl præsenteres ved disse.

§ 17.

Stamstutteriet forbliver, som hidtil, i Frederiksborg og afbenytter fremdeles de det hidtil overladte Bygninger og Jorder, forsaavidt der ikke ved Magelæg maatte kunne forstafes det et bedre arronderet Jordareal.

§ 18.

Dette Stutteri skal i de første 10 Aar bestaae af:

- 1) Et Fuldblodsstamstutteri, som bestemmes til 1 à 2 Bestelere og 6 Fuldblodshopper.
- 2) Et Stod af den gamle Frederiksborgske Race, bestaaende af 6 à 8 Følhopper, som bedækkes af en Hingst af ublandet Frederiksborgske Race eller af en Fuldblodshingst. Efterhaanden som disse Hopper afgaae, erstattes de med 2 à 3 Hingste og 8 à 10 Hopper, enten af Halvblod eller reen Frederiksborgsk Race.
- 3) Det hvidfødte Stod, som skal bestaae af 2 Hingste og 4 à 6 Hopper, hvis Tillæg fortrinsviis anvendes til Bedligeholdelse af det kongelige Spænd. De øvrige nu paa Stutteriet værende Hingste af denne Race gaae over til Landstutteriet, forsaavidt de dertil ere tjenlige.

§ 19.

De Føl, som iøvrigt tillægges paa dette Stutteri, anvendes, forsaavidt de dertil ere tjenlige, deels til at completere Stutteriet, deels til at rekruttere Landstutteriet.

§ 20.

Hingstene i Stamstutteriet benyttes tillige til at bedække Landhopper imod en Betaling, som bestemmes af Landstutmesteren.

§ 21.

Over samtlige Stutteriets Hingste og Hopper samt deres Afkom føres en nøiagtig Protokol, som tillige skal indeholde en Fortegnelse over og Beskrivelse af de Landhopper, som bedækkes af Stutteriets Hingste. Enhver, som lader en Hoppe bedække paa Stutteriet, er berettiget til uden Betaling at erholde en Udskrift af denne Protokol under Landstutmesterens Haand og Embedssegel; men i dennes Fraværelse udstedes Udskriften af Underbestyreren.

§ 22.

Landstutteriet og Stamstutteriet staae under Overbestyrelse af Landstutmesteren. Ligesom denne i det Hele med Hensyn til sin Embedsvirksomhed er Indenrigsministeriet underordnet, saaledes har han navnlig inden hvert Aars October Maanedes Udgang til Indenrigsministeriet at indgive en fuldstændig Rapport saavel om Udfaldet af de i Amterne foranstaltede Dyrskuer og Præmieuddelinger, og hvad han i Anledning af samme har fundet at bemærke, som ogsaa om Stutteriernes Virksomhed og Tilstand i det Hele.

§ 23.

Kongen udnævner en Commission, bestaaende af 3 Medlemmer, som skal henvende sin Opmærksomhed paa det efter Stutterihingstene faldende Afkom, indhente saamange og saa paalidelige Efterretninger om dette

som muligt, og, ved at ordne og sammenstille de indsamlede Erfaringer efter videnskabelige Grundfætninger, stræbe at komme til Erkjendelse af, hvorvidt der iglennem Landstutteriet virkes til en Forædling af Landets Hesterace, som kan holde sig i flere Slægtfølger, og hvorvidt man paa Stamstutteriet frembringer Heste deels af Fuldblod, deels af Halvblod, der fortrinligen egne sig til at benyttes i Landstutteriet. Desuden foretager Commissionen en aarlig Revision af Stamstutteriet i Frederiksborg, Hingstedepotet i Kolding og, saavidt Omstændighederne tillade det, tillige af de i Amtene ubstationerede Landstodhingste. Den afgiver idetmindste een Gang hvert 3die Aar en Beretning til Indrengsministeriet, som offentliggjøres ved Trykken.

§ 24.

De Hingste, Hopper og Føl, som befindes utjenlige for Stutterierne, afhændes aarlig ved offentlig Auction.

§ 25.

Landstutmesteren tillægges i aarlig Gage 2000 Rbd. fri Bolig ved Frederiksborg Stutteri, samt til Contoirhold aarlig 500 Rbd.

Naar han foretager Embedsreiser, erholder han 3 Rbd. daglig i Diæter, og bestemmes Godtgjørelsen for Befordring til 4 Mk. pr. Mil.

Ved Stamstutteriet ansættes:

En Underbestyrer med aarlig Gage . . . 1000 Rbd. og fri Bolig.

En Staffer med aarlig Gage 500 Rbd. og fri Bolig.

Ved Landstutteriet kan antages:

En Underbestyrer med aarligt Honorar indtil 600 Rbd. og fri Bolig.

I Reglen skulle Bestyreren og Underbestyreren tillige være Dyrlæger og Stafferen Berider.

Landstutmesteren udnævnes af Kongen. De øvrige Betjente ved Stutterierne antages og afskediges af Landstutmesteren.

§ 26.

Denne Lov træder i Kraft den 1ste April 1852. Hvorefter alle Bedkommende sig have at rette.